

URZĄD MIEJSKI W PRUDNIKU

GMINNY ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

POWSZECHNA SAMOOBRONA

Powszechna samoobrona to część obrony cywilnej będącej częścią składową niemilitarnego elementu składowego obrony narodowej (obok elementów militarnych). Obrona niemilitarna jest osiągnięciem misji i celów obrony narodowej narzędziami o niemilitarnym charakterze.

Przygotowanie ludności do uczestnictwa w powszechnej samoobronie polega na jej udziale w szkoleniu i wykonywaniu przez obywateli określonych obowiązków w ramach przygotowań do samoobrony. Podstawy prawne do działalności w tej dziedzinie znajdują się w Ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, Strategii Bezpieczeństwa Narodowego RP z 2007 r., Strategii Obronności RP z 2009r., Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 września 1993 r. w sprawie powszechnej samoobrony ludności. Wymienione akty prawne mają swe źródła w międzynarodowych konwencjach genewskich.

Formą przygotowania społeczeństwa do umiejętnego zachowania się w szeroko rozumianych sytuacjach kryzysowych jest edukacja. Jakkolwiek ją nazwiemy – edukacją dla bezpieczeństwa czy powszechną samoobroną swoje treści wartości i cele wywodzi z potrzeb społecznych. W opinii społecznej nie zawsze jest jednak należycie rozumiana. Tymczasem edukacja dla bezpieczeństwa w większości krajów ma swoje należyte miejsce w systemie edukacji obywatelskiej. Powinna ona przygotować społeczeństwo do umiejętnego zachowania się oraz kolektywnego działania w sytuacjach o znamionach kryzysu. Wczesne i systematyczne edukowanie pozwala w chwili występowania różnorodnych zagrożeń działać skutecznie, zapobiegać oraz minimalizować straty w ludziach i mieniu.

Warto podkreślić, że tematyka bezpieczeństwa pojawia się w szkolnych programach nauczania (zajęcia z przysposobienia obronnego). Z roku na rok poziom oraz zakres przedmiotowego nauczania zwiększa się, należy jednak przyznać, że w tej dziedzinie pozostaje wiele do zrobienia. Wypełnieniem niszy w nauczaniu próbebezpiecznych zachowań wśród dzieci i dorosłych może być powszechna samoobrona, która jest jednym ze sposobów zwiększania możliwości ochrony ludności przed nadzwyczajnymi zagrożeniami, w tym zagrożeniami polityczno – militarnymi.

Cel główny – przygotowanie ludności do rozpoznawania i prawidłowego reagowania na występujące zagrożenia w miejscu zamieszkania i w danym rejonie.

Cele szczegółowe:

1. Przystwojenie przez uczestników szkolenia podstawowych wiadomości na temat:
 - rodzajów zagrożeń występujących w danym rejonie,
 - obowiązujących rodzajów alarmów, sposobów reagowania w przypadku zaistnienia zagrożenia.
2. Opanowanie podstawowych umiejętności z zakresu zachowania się w momencie wystąpienia zagrożenia.
3. Kształtowania postaw społeczeństwa w zakresie:
 - odpowiedzialności za bezpieczeństwo własne i społeczności lokalnych,
 - odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego,
 - udzielania pomocy.

OBOWIĄZKI LUDNOŚCI W ZAKRESIE PRZYGOTOWAŃ DO POWSZECHNEJ SAMOOBRONY

- zapoznanie się z rodzajami, sposobami ich ogłaszania i odwoływania oraz zasadami zachowania się po usłyszeniu poszczególnych sygnałów alarmowych,
- zapoznanie się z rozmieszczeniem najbliższych budowli ochronnych w miejscu pracy i zamieszkania,
- zaopatrzenie siebie i członków rodziny w indywidualne środki ochrony przed skażeniami,
- zaopatrzenie domowej apteczki w podstawowe leki i materiały opatrunkowe,
- opanowanie zasad i sposobów udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym,
- zgromadzenie i odpowiednie zabezpieczenie zapasów żywności, paszy i wody na czas utrzymywania się zagrożenia,
- przygotowanie mieszkania (budynku) i pomieszczeń inwentarskich pod względem ppoż.i ochrony przed skażeniami, itp.
- zapoznanie się z zasadami wykonywania prostych prac ratunkowych w rejonie porażenia,
- w przypadku zarządzania ewakuacji - zabezpieczenie mienia, wyłączenie dopływu wody, prądu, gazu, spakowanie rzeczy osobistych, dokumentów, środków ochrony przed skażeniami oraz żywności, ściśle wykonywanie poleceń organizatorów ewakuacji.